

Mircea Bașta, Diana Lupescu cu conlucrat cu regizorul Petre Popescu, cu scenografa Doris Jurgea și cu ilustratorul muzical Romeo Chelaru la reușita spectacolului intitulat simplu, dar patetic *Unire-n cuget și-n simțiri*.

Teatrul Mic, în colaborare cu Biblioteca Municipală „Mihail Sadoveanu”, a prezentat montajul literar artistic *Coloana Unirii*. Au participat: Ion Dodu Bălan, Dumitru Bălăeț, Vasile Netea, Gheorghe Pituș și Mircea Micu. Și-au dat concursul actorii: Leopoldina Bălănuță, Mariana Cercel, Monica Ghiuță, Dinu Ianculescu, Nicolae Iliescu, Monica Mihăescu, Maria Ploae, Petre Moraru, Magda Popovici, Vasile Pupeza, Vistrian Roman, Doina Tamaș.

Teatrul de Comedie și Teatrul de Operetă au pregătit un spectacol de poezie și muzică regizat de Nae Cosmescu, reprezentație care i-a reunit pe actorii Lillana Țicău, Iarina Demian, Aurora Leonte, Virginia Mirea, Sorin Gheorghiu, Daniel Tomescu, Florin Anton, Șerban Celea, Silviu Stănculescu și pe cântăreții Lillana Pagu, Bianca Ionescu, Dorin Teodorescu. Și-a dat concursul și corul „Juventus”, al Casei de cultură a sectorului 5, dirijat de Valentin Gruescu.

Un colectiv al Teatrului „Nottara”, format din Gilda Marinescu, Lucia Mureșan, George Constantin, George Buznea, Viorel Comănic, a prezentat spectacolul de poezie *Treptele Unirii*, realizat cu acu-

ratele, de Alexandru Repan, în scenografia lui Sică Ruscescu.

Actorii Teatrului Giulești Irina Mazanitis, Anca Ledunca, Liana Mărgineanu, Jeanine Stavarache, Corneliu Dumitraș, Sabin Făgărășanu, Mircea N. Crețu, Jorj Voicu, Adrian Vișan, Florin Dobrovici, în frunte cu Agatha Nicolau, au alcătuit un însuflețitor recital de versuri — *De-a pururea, gloria*.

Teatrul „Ion Creangă” a realizat, pornind de la un scenariu de Mihai Constantinescu, Ileana Cîrstea și Gheorghe Pîrvulescu, montarea *Visul de aur*. Regizoarea Ileana Cîrstea a gândit reprezentația în funcție de scenografia sugestivă a Elenei Simirad-Munteanu, avînd și aportul unui experimentat ilustrator muzical, ing. Lucian Ionescu. Interpreții au fost: Neofita Pătrașcu, Monica Roman, Marioara Sterian, Constantin Bîrliba, Mihai Constantinescu, Ion Enache, Constantin Fugașin, Cicerone Ionescu, Cristian Irimia, Mircea Mușatescu, Ion Petratu, Marius Rolea, Nicu Simion, Mircea Stroe, Gheorghe Tomescu.

Publicul de toate vîrstele și profesiile a apreciat cum se cuvine, aplaudînd îndelung, aceste manifestări susținute nu doar cu profesionalism, ci mai ales cu o caldă dăruire. Animați de nobile idealuri, de un înalt patriotism, actorii au ținut să participe și ei la marea sărbătoare a întregii țări.

I. C

Reprezentarea nr...

Reprezentarea nr...

... 100

NIȘTE ȚĂRANI

de Cătălina

Buzoianu

după Dinu Săraru

TEATRUL MIC

14 decembrie 1983

Întimplarea face să fi urmărit acest spectacol nu numai la premiera din mai 1981, ci de-a lungul vremii, la sediul sau la Opera Română, în turneu la Tîrgu Jiu sau la Motru. Excepțională este vitalitatea acestei montări care, pe măsură ce trece timpul, dobîndește o putere de cuprindere aparte! Dacă dimensiunea filozofică conferită spectacolului de vizitarea regizoarei Cătălina Buzoianu a rămas aproximativ aceeași, dimensiunea umană, nutrită din replica vie a scriitorului Dinu Săraru, s-a dezvoltat în mod categoric, covîrșitor. Conceput emblematic teatral, dar montat cinematografic, spectacolul specula inițial simultaneitatea și interferența planurilor, ca pe niște efecte metonimice și

sinecdotice: sugestivele alegorii la care contribute deopotrivă ritualurile și datinile strămoșești, ca și refrenele muzicale intercalate ca enunțuri incitante, creau analogii complexe. Acum, poetica montării este mai estompată, dar strălucește în forță umorul. La reprezentarea centenară, aplombul devine apanajul mai tuturor personajelor, interpreții astigurîndu-și aplauze la scenă deschisă. Mitică Popescu trece rampa, într-o identificare perfectă cu Năiță Lucean, acest erou cuceritor prin istețime și omenie; Valeria Sectu, ascunsă sub broboada Genicăi, face o veritabilă creație în rolul acestei femei simple și aprige; Dinu Manolache transmite cu aceeași intenși-

tate deruta și desperarea lui Pătru cel Scuț, iar masca nevestei oropsite de soartă e păstrată intactă de Carmen Galin. Pondere personajului justițiar Dumitru Dumitru e consolidată de Ștefan Iordache, Nicolae Pomoje cizelează gesturile onctuoase ale mărginitului Craina, Papil Panduru continuă să fie același „Ciclop” ridicol și obtuz, Vasile Nițulescu și Tatiana Iekel impun prin atitudinea sobră în scena agoniei părinților. Florin Vasiliu — un profil comic: moșul din Sacoș — aduce grăunțele de haz necesar, Liana Ceterchi și Mariana Cercel (Matracucele) au multă vervă în jocul lor grotesc. Gheorghe Visu fixează o tipologie, jucând cruzimea intransigenței absurde, urmată de umilința orgoliului rănit. Nicolae Dincă este în continuare masivul și vigurosul Gheorghe Oțăt, soție pe măsură fiindu-i Ana Scarlat. Vistrian Roman a preluat rolul lui Dumitru al lui Dincă, radînd o molipsitoare voioșie. Petre Moraru a revenit în rolurile sale, Ofițerul I și Procurorul, iar Monica Mihaescu, după ce a jucat cu succes și pe Matracuca II, este din nou vajnica Muieră a lui Dumitru al lui Dincă. Elena Pop e la fel de amuzantă în caraghioasa Veta lui Harelambie, fiind secundată cu grav sarcasm de Jean Lorin Florescu. Mihai Dinvale, Sorin Medeleni, Nicolae Ifrim, Jeana Gorea, Doina Șerban, Maria Potra, Constantin Dinescu, Nicolae Iliescu, Andrei Codarcea, Vasile Pupeza, Marius Ionescu, antrenafi în numeroasele reprezentații, și-au sporit pofta de joc pe măsura formidabilei autenticități a personajelor. Doar Florin Călinescu și Rodica Negrea — surprinzător! — nu sînt integrați (deocamdată?) în acest spectacol ce se anunță de o mare longevitate.

Irina COROIU

CUM S-A FĂCUT DE-A RĂMAS CATINCA FATĂ BĂTRÎNĂ

de Nelu Ionescu

TEATRUL GIULEȘTI

2 decembrie 1983

Seară de iarnă. Viscol. Eleganta sală Majestic se animă, în ciuda intemperțiilor publicul vine la teatru! Luminile se topesc, în timp ce un vâl alb ca neaua (figurare simbolică a purității sufletești ce nu poate fi maculată de compromisiunile vieții cotidiene) se ridică: singură în mijlocul scenei, eroina, Catinca. Replicile de un cîld umanism ale autorului trecut în neființă (iată, în acest decembrie se implineste un an) merg direct la inima spectatorilor, care reacționează prompt, oferind astfel protagonistei combustia necesară pentru desfășurarea reprezentației. Adriana Trandafir inaugurează cu succes noua serie de spectacole cu această piesă. Tînăra actriță are ocazia să-și etaleze talentul într-un rol deloc ușor, presupunînd spectaculoase schimbări de stări și atitudini: de la frustetele la distincție și noblețe, de la asprime la ingenuitate, de la autoritate la tandrețe, de la dirzenie la feminitate, de la revoltă la duioșie, de la exprimarea repulsiilor la îngăduință, de

la sarcasm la blîndețe, la implicare la detașare. Un rol aflat la granița dintre melodramatic și tragic, care trebuie susținut cu egală forță de la început pînă la sfîrșit. Temperamentul vulcanic nestăviluit (încă nu pe deplin controlat) al interpretei face ca în partea a doua să se observe o anumită precipitare, care grăbește nedorit trecerile de la o stare la alta, alterînd în oarecare măsură dramatismul subînțeles al textului. Excelent rămîne finalul de tablou în care erotna, adînc jignită de ingratitudea prietenului, își clamează nefericirea. Răzvan Vasilescu deține parcă tipologic toate datele personajului (spre deosebire de interpretul de la premieră), deci nu are o sarcină grea în raport cu posibilitățile sale: el drămuiește exact, cu finețe și fără exagerări, trăsăturile lui Andu, zis și Sănddălușă, este destul de simpatice pentru a justifica afecțiunea parteneriei, dar și suficient de dezgustător în nerușinata-i meschinărie. Jeanine Stavarache schițează atitudinea solidarității feminine. Celorlalte personaje, interpreții le-au păstrat coordonatele inițiale: Lucia Cristian — bonomia diriginței; Maria Pătrașcu — acreala mamei ofensate; Costel Gheorghiu — condescendența profesională a procurorului; Adrian Vișan — obtuzitatea (prea apăsată) a venalului doctor; Mircea Cruceanu — prețiozitatea și obscura onctuozitate (din start, cam palid ilustrată) a profesorului; Mircea N. Crețu — masivitatea și jovialitatea „vaporeanului” (cu o supărătoare tendință de a îngroșa, și nu numai glasul); Mircea Dumitru — sinceritatea neprotocolară a omului simplu, dar întimos; Ileana Codarcea — afectarea ușor agresivă a croitoresei.

I. C.